

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Horæ canonicæ sunt iuxta Ecclesiæ propriæ ritum celebrandæ, & de iure
septem sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

316 Horæ canonicæ.

si vis S. Thom. in ult. q. secunda secundæ. art. vii. ad secundum. & Hier. xvi. q. i. cap. alia. & cap. sic viue. & ca. si. clericatus. Vnde nec conuersi: quia ad seruitia clericorum in religionibus recipiuntur, nec professi in habitu clericali donec in sacris sint constituti, tenentur ex iure aut ratione ad horas canonicas. Victus nanque religiosus debetur ex eo quod totaliter Deo dicati in illa religionis obedientia sunt, non minus quàm debetur à temporalibus dominis & hospitalibus victus illis qui eis per totam vitam in ministerium adscripti sunt. Et de professis clericis, vt dixi, ita consuetudini: de conuersis non dubites. Tertia, nos verò & similes longè ab hoc vinculo esse scito: quia modus tantum quidam viuendi est eorum uogata religiositas.

Nec propterea de conuersis & tertianis fluctues quia in eorum regula seu statutis decernuntur illis quedam orationes pro horis canonicis: quoniam hinc fit quidem vt teneantur ad illas orationes sicut ad alia mandata regulæ, non autem vt teneantur ex Ecclesiæ præcepto ad horas canonicas. Hæc de primo.

*Horæ canonicæ sunt iuxta Ecclesiæ
proprie ritum celebrandæ, &
de iure septem sunt.*

Quo ad secundum (scilicet quid dicere tenentur) ex iure quidem solum inueniuntur septem horæ canonicæ præceptæ. Ex consuetudine autem quilibet debet iuxta suæ Ecclesiæ, seu religionis consuetudinem id dicere pro horis quod ibi consueuit pro horis diei. Et idem reputatur iudicium de adiunctis, siue suffragiis, siue psalmis, siue horis beatæ virginis &c. Discernendo tamen consuetudinem habentem vin præcepti, à consuetudine simplici ita quod con-
suetæ

Horæ canonicæ. 317

sueta secundum vim præcepti soluantur ut præcepta,
& consueta ut consueta: non est propterea reus mor-
talis peccati commutans qualstatem horarum: puta
soluens de sanctis quas deberet soluere de feria: & si-
militer soluens iuxta ritum Romanæ Ecclesiæ, qui de-
beret soluere iuxta monachalē ritum: & similiter cō-
mutans ordinem horarum, puta dicens sextam prius,
& postea tertiam. Et horum & similium ratio est, quia
substantia præcepti consistit in hoc quod canonicæ
horæ dicantur, & nō in qualitate aut ordine. Grauius
tamē peccant qui absque rationabili causa huiusmo-
di mutationes ad libitum faciunt. Hæc de secundo.

*Diuinum officium deuotè & attentè &
integrè celebrandum est.*

Qvo ad tertium (scilicet qualiter horæ dicendæ
sunt) quamuis diuersi diuersa sentire videantur,
plenus tamen sensus textus, in cap. dolentes.
de cele. Mis. manifestat sub præcepto cadere modum
dicendi: quoniam & verba hoc significant clarè, dum
dicitur: *Distriktè præcipientes in virtute obedientiæ,
ut diuinum officium nocturnū pariter & diurnum,
quantum eis Deus dederit, studiosè celebrent pariter
& deuotè. Et ratio textus cōfirmat: quia iam tūc erat
officium diuinum præceptum & in modo exoluendū
illud errabatur: & cōstitutio illa ad corrigendū defe-
ctum qui in modo exoluendū cōmittebatur facta est:
ut ipsa de ipsa testatur. Non ergo ad iterandum præ-
ceptū de dicendo officio diuino, sed ad præcipiendum
modū dicendi, nouū præceptum factum est: ut scilicet
studiosè & deuotè quātum Deus dederit, exoluatur.
Nec propterea quia Ecclesia non iudicat de actibus
interioribus, studiositas & deuotio referuntur ad ex-
teriora tantum: quoniam verum quidem est ad Ec-
clesiæ iudiciū non spectare actus interiores secundum
se, hos*